

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ.

LE COURRIER GREC,

JOURNAL POLITIQUE, LITTÉRAIRE ET INDUSTRIEL.

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ εκδίδεται τρις εβδομάδας, την Πέμπτη και Κυριακή. — Η τιμή της συνδρομής είναι 40 δραχμ. κατ' έτος προληρωτίαι. — Η τιμή των καταχωρήσεων θέλει είσθαι 30 λεπτά διά τον στίχον του φύλλου, και 12 λεπτά διά τον στίχον του Παραρτήματος. — Η συνδρομή γίνεται εν Αθήναις μόν εις τον εργαζόμενον εντός του Καταστήματος της Γενικής Διεύθυνσης των Ταχυδρομίων Διεκπεραιωτήν των Β. Εφημερίδων εις δε Επαρχίας παρά τοις Διευθυνταίς των ταχυδρομίων, και εκτός της Ελλάδος παρά τοις Κυρίοις Έλλησιν Προξένοις.

Le COURRIER GREC paraît le Dimanche et Jeudi de chaque semaine. Le prix de l'abonnement est de 40 d par an, payables d'avance. — Prix des insertions, 30 lepta par ligne de 50 lettres dans la feuille, et 12 dans les suppléments. — On s'abonne à Athènes, à la direction générale des postes, bureau d'expédition des journaux du gouvernement; chez les directeurs de Postes dans l'intér. et chez MM. les Consuls de Grèce à l'étranger.

ΚΥΡΙΑΚΗ, 17 Αυγούστου 1841.

DIMANCHE, 29 Août. 1841.

ΜΕΡΟΣ ΕΠΙΣΗΜΟΝ.

Ο Θ Ω Ν.

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Λαθόντες υπ' όψιν την πάσχουσαν υγείαν του Κ. Α. Μαυροκορδάτου, μη συμβιβασζομένην με τους πολυειδείς κόπους και ανάγκας της εις αυτόν εμπιστευθείσης υπηρεσίας, εγκρίνομεν την παραίτησίν του εκ της θέσεως του Γραμματέως της Έπικρατείας επί των Έσωτερικών και εκ των λοιπών δια των από 24 Ιουνίου (6 Ιουλίου) και 28 Ιουνίου (10 Ιουλίου) τ. ε. εκδοθέντων Διαταγμάτων εις αυτόν ανατεθέντων καθηκόντων.

Ο αρχαιότερος κατά την υπηρεσίαν Γραμματέως της Έπικρατείας Κ. Α. Γ. Κριεζής επιφορτίζεται την προσωπογραφην, δημοσίευσιν και εκτέλεσιν του παρόντος Διατάγματος.

Εν Αθήναις, την 10 (22) Αυγούστου 1841.

Ο Θ Ω Ν

Ο επί των Ναυτικών Γραμματέως της Έπικρατείας Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Απεφασίσαμεν να εγκρίνομεν και εγκρίνομεν δια του παρόντος την εκ της θέσεως του Γραμματέως της Έπικρατείας επί των Εκκλησιαστικών και της Δημοσίου Εκπαιδεύσεως παραίτησιν του Κ. Σπ. Βαλέττα.

Ο αρχαιότερος εις την υπηρεσίαν Γραμματέως της Έπικρατείας Κ. Α. Γ. Κριεζής επιφορτίζεται την προσωπογραφην, δημοσίευσιν και εκτέλεσιν του παρόντος Διατάγματος.

Εν Αθήναις, την 11 (23) Αυγούστου 1841.

Ο Θ Ω Ν

Ο επί των Ναυτικών Γραμματέως της Έπικρατείας Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Παύομεν δια του παρόντος τον Κ. Α. Μελά εκ της θέσεως του Γραμματέως της Έπικρατείας επί της Δικαιοσύνης.

Ο αρχαιότερος εις την υπηρεσίαν Γραμματέως της Έπικρατείας Κ. Α. Γ. Κριεζής επιφορτίζεται την προσωπογραφην, δημοσίευσιν και εκτέλεσιν του παρόντος Διατάγματος.

Εν Αθήναις, την 10 (22) Αυγούστου 1841.

Ο Θ Ω Ν

Ο επί των Ναυτικών Γραμματέως της Έπικρατείας Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Απεφασίσαμεν να διορίσωμεν και διορίζομεν τον Ημέτερον Σύμβουλον της Έπικρατείας εις τακτικήν υπηρεσίαν Κύριον Ιάκωβον Ρίζον Γραμματέα της Έπικρατείας επί του Βασιλικού Οίκου και των Έξωτερικών, αντί του Κυρίου Δ. Χρηστίδου, διορισθέντος εις την επί των Έσωτερικών Γραμματείαν.

Ο αρχαιότερος κατά την υπηρεσίαν Γραμματέως της Έπικρατείας Κ. Α. Γ. Κριεζής επιφορτίζεται την προσωπογραφην, δημοσίευσιν και εκτέλεσιν του παρόντος Διατάγματος.

Εν Αθήναις, την 10 (22) Αυγούστου 1841.

Ο Θ Ω Ν

Ο επί των Ναυτικών Γραμματέως της Έπικρατείας Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Απεφασίσαμεν να μεταθέσωμεν και μεταθέτομεν τον Γραμματέα της Έπικρατείας Κ. Α. Χρηστίδην, εκ της επί του Βασ. Οίκου και των Έξωτερικών Γραμματείας της Έπικρατείας ως τοιοῦτον εις την επί των Έσωτερικών.

Ο αρχαιότερος εις την υπηρεσίαν Γραμματέως της Έπικρατείας Κ. Α. Γ. Κριεζής επιφορτίζεται την προσωπογραφην, δημοσίευσιν και εκτέλεσιν του παρόντος Διατάγματος.

Εν Αθήναις, την 10 (22) Αυγούστου 1841.

Ο Θ Ω Ν

Ο επί των Ναυτικών Γραμματέως της Έπικρατείας Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ.

PARTIE OFFICIELLE,

Ο Θ Ω Ν

PAR LA GRACE DE DIEU

ROI DE LA GRECE.

Considérant que la santé souffrante de M^r. Mayrocordato, est incompatible avec les travaux nombreux du service qui lui est confié, approuvons sa démission de la place de Secrétaire d'Etat au département de l'Intérieur, ainsi que des attributions à lui accordées par les ordonnances des 24 Juin (6 Juillet) et 26 Juin (10 Juillet) de l'année courante.

Le plus ancien des Secrétaires d'Etat, M^r. Criëzis, est chargé de contresigner la présente ordonnance, ainsi que de sa publication et de son exécution.

Athènes le 10/22 Août 1841.

Ο Θ Ω Ν

CRIZIS.

Ο Θ Ω Ν

PAR LA GRACE DE DIEU

ROI DE LA GRECE.

Avons approuvé et approuvons par la présente, la demission de M^r. S. Valetta, de la place de Secrétaire d'Etat au dep^t. des Cultes et de l'Instruction publique.

Le plus ancien des Secrétaires d'Etat est chargé de contresigner présente, ainsi que de sa publication et de son exécution.

Athènes le 11/23 Août 1841.

Ο Θ Ω Ν

CRIZIS.

Ο Θ Ω Ν

PAR LA GRACE DE DIEU

ROI DE LA GRECE.

Destituons par la présente, M^r. Leon Mélas, de la place de Secrétaire d'Etat au depart^t. de la Justice.

Le plus ancien des Secrétaires d'Etat est chargé de la publication et de l'exécution de la présente ordonnance.

Athènes le 10/22 Août 1841.

Ο Θ Ω Ν

CRIZIS.

Ο Θ Ω Ν

PAR LA GRACE DE DIEU

ROI DE LA GRECE.

Nommons par la présente Notre Conseiller d'Etat en service ordinaire M^r. Rizo, Secrétaire d'Etat au dep^t. de la Maison du Roi et des Affaires Etrangères, en remplacement de M^r. D. Christidis, nommé au dep^t. de l'Intérieur.

Le plus ancien Secrétaire d'Etat est chargé de la publication et de l'exécution de la présente ordonnance.

Athènes le 10/22 Août 1841.

Ο Θ Ω Ν

CRIZIS.

Ο Θ Ω Ν

PAR LA GRACE DE DIEU

ROI DE LA GRECE.

Transférons par la présente, Notre Secrétaire d'Etat, M^r. Christidis, du dep^t. de la Maison du Roi et des Affaires Etrangères au dep^t. de l'Intérieur.

Le plus ancien Secrétaire d'Etat est chargé de la publication et de l'exécution de la présente ordonnance.

Athènes le 10/22 Août 1841.

Ο Θ Ω Ν

CRIZIS.

Ο Θ Ω Ν
ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ευαρεστούμεθα να διορίσωμεν διά του παρόντος τόν μέχρι τούδε πρόεδρον παρά τοις εν Αθήναις εφέταις Κ. Γ. Ράλλην, Γραμματέα τής Επικρατείας επί τής Δικαιοσύνης.

Ο αρχαιότερος εις τήν υπηρεσίαν Γραμματέας τής Επικρατείας Κ. Α. Γ. Κριεζής επιφορτίζεται τήν προσυπογραφήν, δημοσίευσιν και εκτέλεσιν του παρόντος Διατάγματος.

Εν Αθήναις, τήν 10 (22) Αυγούστου 1841.

ΟΘΩΝ.

Ο επί των Ναυτικών Γραμματέας τής Επικρατείας Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ.

Ο Θ Ω Ν
ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Απεφασίσαμεν να διατάξωμεν και διατάττομεν.

Ο κατά τήν υπηρεσίαν αρχαιότερος Γραμματέας τής Επικρατείας θέλει έχει τήν προεδρίαν εν τῷ Ημετέρῳ Ἰπουργικῷ Συμβουλίῳ ὡς αὐτίς ἡμεῖς δὲν παρευρισκόμεθα ἐν αὐτῷ. Ο αὐτός θέλει εκπληροῖ ἐπομένως και τὰ ἐν τῷ ἀπὸ 28 Ἰουνίου (10 Ἰουλίου) 1841 ἡμετέρῳ ὀργανικῷ Διατάγματι περὶ συνεδριάσεων τοῦ Ἰπουργικῷ Συμβουλίου ἐνδιαλαμβανόμενα καθήκοντα.

Ο ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου και τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματέας τής Επικρατείας Κ. Ι. Ρίζος επιφορτίζεται τήν προσυπογραφήν, δημοσίευσιν και εκτέλεσιν του παρόντος Διατάγματος.

Εν Αθήναις, τήν 10 (22) Αυγούστου 1841.

Ο Θ Ω Ν.

Ο ἐπὶ τοῦ Βασ. Οἴκου και τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμμ. τής Επικρατείας Ι. ΡΙΖΟΣ.

Ο Θ Ω Ν
ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Αποφασίζομεν και αναθέτομεν προσωρινῶς τήν διεύθυνσιν τής ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν και τής Δημοσίου Ἐκπαιδύσεως Γραμματείας τής Επικρατείας εις τόν ἡμετέρον ἐπὶ τοῦ Β. Οἴκου και τῶν Ἐξωτερικῶν Γραμματέα τής Επικρατείας Κ. Ι. Ρίζον.

Ο αρχαιότερος κατά τήν υπηρεσίαν Γραμματέας τής Επικρατείας Κ. Α. Γ. Κριεζής επιφορτίζεται τήν προσυπογραφήν, δημοσίευσιν και εκτέλεσιν του παρόντος Διατάγματος.

Εν Αθήναις, τῇ 11 (23) Αυγούστου 1841.

ΟΘΩΝ.

Ο ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματέας τής Επικρατείας Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ.

Ο Θ Ω Ν
ΕΛΕΩ ΘΕΟΥ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Θέλοντες να παρέξωμεν περισσοτέραν ἀπλότητα και ταχύτητα εις τὰς μεθ' ἡμῶν σχέσεις τῶν ἡμετέρων Γραμματέων τής Επικρατείας ἀπεφασίσαμεν και διατάττομεν τὰ ἑξῆς:

Ἄρθρ. 1. Τὸ Ἀνακτοβούλιον καταργεῖται.

Ἄρθρ. 2. Οἱ ἡμέτεροι Γραμματεῖς τής Επικρατείας θέλουν στέλλει ἢ παραδίδει κατ' εὐθείαν εις ἡμᾶς τὰς προτάσεις και λοιπὰς ἐκθέσεις των, δύνανται ἐπίσης να δίδωσιν εις ἡμᾶς και προφορικῶς τὰς ἀνάγκαις ἐξηγήσεις.

Ἄρθρ. 3. Ἡ καταχώρησις τῶν ὁποίων λαμβάνομεν ἀναφορῶν και ἡ διεκπεραίωσις τῶν ἡμετέρων ἀποφάσεων και λοιπῶν ἐκ μέρους μας ἐγγράφων, θέλουν ἐνεργεῖσθαι τοῦ λοιποῦ διὰ τοῦ ἰδιαίτερου ἡμῶν γραφείου, τὸ ὁποῖον ὁμοῦ δὲν θέλει ἔχει συμβουλευτικὰ καθήκοντα.

Ἄρθρ. 4. Οἱ Γραμματεῖς τής Επικρατείας παραγγέλλονται να ὑπόβάλωσιν εις ἡμᾶς τὰς ἀναγκαῖας προτάσεις περὶ τροποποιήσεως ἐκείνων τῶν Νόμων και Διαταγμάτων ἅτινα ἀναφέρονται εις τὸ Ἀνακτοβούλιον και ἀναθέτωσιν εις αὐτὸ, τήν εκπλήρωσιν δημοσίου τινὸς καθήκοντος.

Ἄρθρ. 5. Εἰς τὸν ἀρχαιότερον Γραμματέα τής Επικρατείας Κ. Α. Γ. Κριεζήν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Εν Αθήναις, τήν 10 (22) Αυγούστου 1841.

Ο Θ Ω Ν.

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Σ. ΒΑΣΙΛΑΣ, Α. ΜΕΤΑΞΑΣ, Ι. ΡΙΖΟΣ, Γ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

Διὰ Βασιλικῷ Διατάγματι τής 14 Αυγούστου διορίσθησαν δήμαρχοι, τοῦ δήμου Τρικολῶνων τής Γόρτυνος ὁ Κ. Λάμπρος Ραῖλδς, τοῦ Ἄργους ὁ Κ. Γ. Τσόκρης, Τριπύλης τής Τριφυλίας ὁ Κ. Ἀναγνώστης Ἀλεξόπουλος, Καλλίστης τής Θήρας ὁ Κ. Βασίλειος Α. Γαβαλάς, Διγυτίου τής Φωκίδος ὁ Κ. Ἀθ. Μαργέλλος, Καλαμῶν τής Μεσσηνίας ὁ Κ. Ι. Κυριακός, Θουρίας τής Μεσσηνίας ὁ Κ. Κωνσταντῖνος Δικαῖος.

Διὰ ὁμοίῳ τής αὐτῆς ἡμερομηνίας διορίσθησαν δημοτικοὶ εἰσπράκτορες τοῦ δήμου Ἐλευσίνος, ὁ Ἀναγν. Τζαντίλλας ἀντὶ τοῦ Ἀ. Κοντοῦλη ἀπολυομένου τής υπηρεσίας, τοῦ δήμου τής Κερκενῆς ὁ Κ. Κωνσ. Μέγαρης ἀντὶ τοῦ Δημητρ. Ι. Μέγαρη παραιτηθέντος, τοῦ τῆς Ἰου ὁ Κ. Γεώργιος Σπαθάρης ἀντὶ τοῦ Κ. Μιχ. Σταυράκη παραιτηθέντος, τοῦ τῆς Ἀνάφης ὁ Κ. Ἀντ. Ἰωάν. Κολληδάς, και τοῦ νεοσχηματισθέντος δήμου τής Μέσσης ὁ Κ. Μιχ. Μαριόλης.

Ἐπὶ τέλους δι' ὁμοίῳ ἑτέρου τής αὐτῆς ἡμερομηνίας διορίσθη ὁ δήμαρχικὸς πάροδος τοῦ δήμου Πειραιῶς τής Ἀττικῆς ὁ Κ. Ἀνδρέας Παρίδης, ἀντὶ τοῦ ἀποθνήσκοντος Γ. Λαμπρινίδου.

ΟΘΩΝ

PAR LA GRACE DE DIEU
ROI DE LA GRECE.

Nommons par la présente, M^r. Rhally, jusqu'ici Président de la Cour d'Appel à Athènes, Secrétaire d'Etat au dep^t. de la Justice.

Le plus ancien Secrétaire d'Etat est chargé de la publication et de l'exécution de la présente ordonnance.

ΟΘΩΝ

CRIZIS.

ΟΘΩΝ

PAR LA GRACE DE DIEU
ROI DE LA GRECE.

Avons décidé et ordonnons:

Le plus ancien dans le service de Secrétaire d'Etat, présidera le Conseil des Ministres toutes les fois que Nous n'y serons point présent. En conséquence il exercera les fonctions désignées en notre ordonnance des 28 Juin (10 Juillet), sur les séances du Conseil des Ministres.

Notre Secrétaire d'Etat au dep^t. de la Maison du Roi et des Affaires Etrangères, est chargé de la publication et de l'exécution de la présente ordonnance.

Athènes le 10/22 Août 1841.

ΟΘΩΝ.

I. Rizos.

ΟΘΩΝ

PAR LA GRACE DE DIEU
ROI DE LA GRECE.

Chargeons provisoirement, Notre Secrétaire d'Etat au dep^t. de la Maison du Roi et des Affaires Etrangères, Mr. J. Rizo, de la direction du Ministère des Cultes et de l'Instruction publique.

Le plus ancien des Secrétaires d'Etat est chargé de la publication et de l'exécution de la présente ordonnance.

Athènes le 11/23 Août 1841.

ΟΘΩΝ

CRIZIS

ΟΘΩΝ

PAR LA GRACE DE DIEU
ROI DE LA GRECE.

Voulant introduire plus de simplicité et de rapidité dans les relations avec Nous de Nos Secrétaires d'Etat, avons décidé et ordonnons:

Art. 1. Le Cabinet du Roi est aboli.

Art. 2. Nos Secrétaires d'Etat Nous enverront ou Nous remettront directement leurs propositions et rapports, et peuvent aussi Nous donner verbalement les explications nécessaires.

Art. 3. L'enregistrement des rapports à Nous adressés, et l'expédition de Nos décisions, et des autres pièces par Nous émises, est confiée à Notre cabinet particulier, qui toutefois n'exerce aucune attribution consultative.

Art. 4. Il est ordonné à Nos Secrétaires d'Etat, de Nous soumettre les propositions relatives aux modifications des lois et ordonnances relatives au Cabinet du Roi, et qui l'investissaient de quelques attributions publiques.

Art. 5. Le plus ancien Secrétaire d'Etat est chargé de la publication et de l'exécution de la présente ordonnance.

Athènes le 10/22 Août 1841.

ΟΘΩΝ

CRIZIS, VALETTA, MÉTAXA, RIZO, TISSAMÉNOS.

Par Ordonnance Royale en date du 14/26 de ce mois ont été nommés Démarques:

M.M^{rs}. Roilos de la commune de Tricolone, province de Gortyne
 » Tzocrès » d'Argos » d'Argolide
 » Aléxopoulos » Tripyle » Triphyllie
 » Gabalas » Callistès, de l'île de Théra
 » Margellos » Aigitios, de la province de Phocide
 » Kyriacos » Calamès » Messénie
 » Dicaïos » Thouria » Messénie

Par Ordonnance Royale en date du même jour ont été nommés receveurs municipaux:

MM^{rs}. Tzantillas de la commune d'Eleusis
 » Mégarès » Carpenès
 » Spatharès » d'Io
 » Collidas » d'Anaphés
 » Mariolès » de Messè

Enfin par Ordonnance Royale en date du même jour, M^r. A. Péridis a été nommé deuxième adjoint au Démarque de la commune du Pirée.

PARTIE NON OFFICIELLE.

INTÉRIEUR.

ATHENES, le 28 Août. 1841.

Par les ordonnances ci-dessus publiées, le pays prendra connaissance des modifications introduites dernièrement dans la composition du cabinet.

ΜΕΡΟΣ ΜΗ ΕΠΙΣΗΜΟΝ.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

ΑΘΗΝΑΙ 16 Αυγούστου 1841.

Από τὰ ἀνωτέρω δημοσιευθέντα διατάγματα τὸ κοινὸν λαμβάνει γνώσιν τῶν τροπολογιῶν αἵτινες ἐσχάτως ἐγένοντο περὶ τὴν συγκρότησιν τοῦ ὑπουργείου.

Αἱ προκαλέσασαι τὴν τροπολογίαν ταύτην περιστάσεις θέλουσιν, δὲν ἀμφιβάλλομεν, ἐκτιμηθῆ μετ' αἰσθήματα ἀπαθείας ἴσον τοῦ αἰσθήματος τοῦ ἐμπνεύσαντος τὴν ἀπόφασιν καὶ τὴν ἐκλογὴν τοῦ στέμματος.

Ἡ ἀπὸ τοῦ ὑπουργείου ἐξοδὸς τοῦ Κ. Μαυροκορδάτου δὲν εἴμπορεῖ, ὡς δῆλον, νὰ ἀποδοθῆ εἰμὴ εἰς λόγους ἐντελῶς προσωπικοῦ τῶ πολιτικῶ τούτῳ ἀνδρὶ καὶ ποσῶς δὲν πρέπει νὰ ὑποταθῆ ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐκουσίως στερεῖται τῶν φώτων τοῦ ἀνδρὸς τούτου. Ὁ Κ. Μαυροκορδάτος ἐνόμισε καλὸν νὰ ἐξαιτηθῆ τὴν παραίτησίν του καὶ ὁ Βασιλεὺς ἐστοχάσθη ὅτι εἴμπορεῖ νὰ τῷ παραχωρηθῆ αὕτη χωρὶς νὰ πάθωσιν ἐντεῦθεν τὰ συμφέροντα τῆς ἐνεστῶσης ἐποχῆς.

Ὁ νέος συνδυασμὸς ὁ προσενηκὼν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τοῦ Κ. Κ. Χρηστίδην, Ρίζον καὶ Ῥάλλην παρέχει ἄλλως τε εὐγλωττον ἀπόδειξιν τῆς ἀπαθείας καὶ τῆς ἐντελοῦς ἀμεροληψίας ἣτις θέλει ἀείποτε ἐμπνεύσει τὰς πράξεις τῆς Κυβερνήσεως τῆς Α. Μ. Ὁ συνδυασμὸς οὗτος θεωρούμενος ὑπὸ τὴν πολιτικὴν ἐποψίν, παρέχει θετικὰς ἐγγυήσεις εἰς ὅλα τὰ χρώματα, ἐνῶ συγχρόνως τὰ ἀντιπροσωπεύει μετ' ἰκανὴν μετριότητα ὥστε νὰ εἴμπορῆ νὰ διατηρηθῆ ἐντελής ἰσορροπία μετὰ τῶν αὐτῶν τε καὶ ὄλων τῶν νομίμων συμφερόντων τὰ ὅποια παριστῶσι. Θεωρούμενος δὲ ὑπὸ τὴν διοικητικὴν αὐτοῦ ἐποψίν ὁ συνδυασμὸς οὗτος δὲν παρέχει ὀλιγωτέρας πιθανότητος ἐπιτυχῶς διευθύνσεως τῆς Κυβερνητικῆς ὑπηρεσίας.

Ἡ Κυβέρνησις τῆς Α. Μ. ποιεῖται περὶ πλείστου, ἀπέναντι τῶν εἰς τοὺς τελευταίους ταύτους χρόνους γενομένων νὰ φέρῃ εἰς ὅλους τοὺς κλάδους τῆς ὑπηρεσίας τὴν κατάλληλον εἰς τὸ νὰ εὐχαριστήσῃ τὰς εὐχὰς τοῦ ἔθνους δραστηριότητα· αἱ εὐχὰς αὗται ἐν γένει ἐξέφρασαν τὴν ἀνάγκην σταθερῆς καὶ δραστηρίου διοικήσεως καὶ ταχείας καὶ ἀκριβοῦς ἐκτελέσεως τῶν νόμων τοῦ Κράτους καὶ τῶν διαθέσεων τοῦ Ὁρόνου ὡς πρὸς τὰ συμφέροντα ὄλων ἀνεξαιρέτως τῶν πολιτῶν χωρὶς νὰ προτιμᾶται ἢ νὰ ἀποκρούεται οὐδεὶς ἐνεκα τῶν διαφορῶν φρονημάτων καὶ χρωμάτων τῶν ὑπαρχόντων εἰς τὴν σφαῖραν τῶν ἀτομικῶν πεποιθήσεων· ἡ ἐκλογὴ τῶν μελῶν τοῦ ὑπουργείου ἐγένετο ὑπὸ τοῦ στέμματος ἐπὶ τῷ σκοπῷ τοῦ νὰ εὐχαριστήσῃ τὴν νόμιμον ταύτην εὐχὴν τοῦ ἔθνους καὶ νὰ φέρῃ εἰς τοὺς διαφόρους τρόπους τῆς ἠθικῆς καὶ ὕλικῆς ἀναπτύξεως τοῦ ἔθνους ὅλην τὴν δραστηριότητα ὅσης ἀπ' ἡμέρας εἰς ἡμέραν αἱ περιστάσεις εἴμποροῦν νὰ ὑποδείξωσιν τὴν ἀνάγκην. Σκοπεύουσα δὲ ἡ Α. Μ. νὰ χρηγήσῃ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τὰ πρῶτα μέσα τοῦ νὰ καρποφορήσῃ χάριν τοῦ κοινῷ συμφερόντος, ἡ ἐμπιστοσύνη τὴν ὁποίαν τῷ ἀπονέμει, ἐξέδωκεν ὄχι μόνον τὸ διάταγμα τὸ καταργοῦν τὸ Ἀνακτοβούλιον ἀλλὰ καὶ διαφόρους διαταγὰς περὶ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐθνικῆς Τραπεζῆς, περὶ τοῦ προβιβάσμου τῶν ἀξιοματικῶν τοῦ στρατοῦ, περὶ διαλύσεως τῶν μετὰ τὸν δημοσίου καὶ ἰδιωτῶν ὑποθέσεων κτλ. κτλ.

Ἀπόκειται ἤδη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τοῦ νὰ ἐφαρμόσῃ εἰς τὰ πράγματα τοῦ ἐνεστῶτος, τὰς διαθέσεις ταύτας τοῦ στέμματος καὶ τὸ ὑπουργεῖον ἐνοεῖ τῶντι ὅτι θέλει δικαιοῦσιν τὴν Βασιλικὴν ἐμπιστοσύνην καὶ ἀξιοθῆ τῆς ἐπιδοκιμασίας τοῦ ἔθνους διὰ τῶν θετικῶν βελτιώσεων τὰς ὁποίας θέλει πράξει εἰς τὴν ἠθικὴν καὶ ὕλικὴν τύχην τοῦ ἔθνους.

Καθὼς ἀφορᾷ τὰ παρὰ τῆς Ἀθηνᾶς λεγόμενα περὶ τοῦ ἐνεστῶτος ὑπουργείου καὶ τὰς προφητείας τὰς ὁποίας ἡ ἐφημερίς αὕτη κἀμει περὶ τῆς συντόμου διαρκείας του, περιορίζομεθα ν' ἀπαντήσωμεν εἰς τὴν Ἀθηνᾶν ὅτι θέλει πράξει καλὰ νὰ παρατηρήσῃ ὅτι εἰς τὸ ὑπουργεῖον τούτο ὑπάρχουσιν ἄνθρωποι τῶν ὁποίων τὸ φιλόπατρι καὶ ἡ εἰς τὰ συμφέροντα τοῦ Κράτους ἀφοσίωσις δὲν ἐπιτρέπουσιν εἰς κἀνένα νὰ ἀμφιβάλλῃ εὐλόγως περὶ τοῦ τρόπου καὶ ὅν θέλουσιν διοικήσει. Βεβαίως τὰ ἐνεστῶτα μέλη τοῦ ὑπουργείου δὲν νομίζουσιν ὅτι θὰ δικαιώσουσιν εἰς τὰς ἐδρας των, οὐδὲ πιστεύουσιν ὅτι θέλουσιν διὰ παντὸς διευθύνει τὰ πράγματα. Ἀλλ' ὅμως, καὶ ἂς πεισθῆ ἕκαστος περὶ τούτου, αἱ σημερινοὶ ὑπουργοὶ διατελοῦσι σταθερῶς πεπεισμένοι ὅτι ἐνόσφ εἶναι εἰς τὰ πράγματα ἡ πατρίς θέλει βλέπει τὸ τι δύναται ὑπὲρ τοῦ καλοῦ ἄνθρωποι εὐκρινῶς ἀφοσιωμένοι εἰς συμφέροντα ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐρείδεται ἡ ἠθικὴ καὶ ὕλικὴ εὐημερία τῆς νέας κοινωνίας μας καὶ τοὺς ὁποίους ἡ βασιλικὴ ἐμπιστοσύνη περιβάλλει μετ' τὴν δύναμιν τοῦ κυβερνᾶν τὴν ἐθνικὴν δραστηριότητα εἰς τὸν δρόμον τῶν διαφόρων βελτιώσεων ὅσων εἶναι ἐπιδεκτικὴ ἡ ἐνεστῶσα ἐποχὴ, αἱ δὲ περιστάσεις ἀποδεικνύουσιν δυνατὴν τὴν ἐκπλήρωσιν.

Μὲ ἀπονέμειντες ἄλλως τε κἀμμίαν σημασίαν εἰς τὴν πολιτικὴν τὴν ὁποίαν φαίνεται θέλει ν' ἀρχίσῃ ἡ Ἀθηνᾶ, ἀποφαινόμεθα ἐν γένει ὅτι τὸ ὑπουργεῖον δὲν νομίζει ὅτι πρέπει ν' ἀπαντᾷ εἰς αὐτὴν ἄλλως εἰμὴ ἐκθέτον καθελύκαστην τὰς πράξεις του, ἀπὸ τὰς ὁποίας ἐλπίζει ὅτι τὸ κοινὸν θέλει ἐκτιμᾶσαι τὴν ἀληθῆ κατάστασιν τῶν πραγμάτων πολὺ ἀσφαλέστερον παρὰ ἀπὸ ἀπλᾶς λογομαχίας.

Ἡ Κυβέρνησις ἀσχολεῖται δραστηρίως κυρίως, πρῶτινων ἡμερῶν, εἰς τὸ νὰ ἐνεργήσῃ τὴν ἐνάρξιν τῆς ἐθνικῆς τραπέζης· εἴμποροῦμεν ἤδη ν' ἀναγγείλωμεν ὅτι τὰ μεγαλύτερα προσκόμματα πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς τόσοσιν κοινωφελούς καὶ τοῖς πᾶσιν ἐπιθυμητῆς ταύτης θεσμοθεσίας ἐνικήθησαν. Ἡ Κυβέρνησις ἐθλίβετο ἀκαταπαύτως διότι αἱ δυσκολίαι αὗται διετηρήθησαν ἄχρι τούτου διὰ λόγους τοὺς ὁποίους εἶναι περιττὸν νὰ ἀναφέρωμεν ἐνταῦθα· ἀλλ' ἤδη δυνάμεθα νὰ δώσωμεν εἰς τὸ κοινὸν τὴν θετικὴν βεβαίω-

Les circonstances qui ont déterminé cette modification, seront nous n'endoutons point, appréciées avec une modération égale à celle qui a inspiré la décision et le choix de la Couronne.

La sortie du Ministère de M^r. Mavrocordato, ne peut on le voit être attribuée qu'à des raisons purement particulières à cet homme d'état, et rien ne doit faire supposer que le gouvernement se prive volontairement des lumières de ce personnage. — M^r. Mavrocordato a jugé bon de solliciter sa démission, et le Roi a pensé qu'elle pouvait lui être accordée, sans que les intérêts de la situation présente en fussent compromis.

La nouvelle combinaison, qui a amené au Ministère MM^{rs}. Christidès, Rizo et Rhally, offre d'ailleurs une preuve éloquente de la pensée de modération et de parfaite impartialité qui inspirera toujours les actes du gouvernement de S. M.

Considérée sous le point de vue politique cette combinaison offre des garanties positives à toutes les nuances d'opinions, en même tems qu'elle les représente avec assez de modération, pour que la conservation d'un parfait équilibre soit maintenue entre elles, et entre tous les intérêts légitimes qu'elles représentent. — Considérée sous le point de vue administratif, cette combinaison n'offre pas moins de chances favorables, à la direction qu'il importe de donner au service gouvernemental.

Le gouvernement de S. M., en présence des faits qui se sont produits dans ses derniers tems, a à cœur de porter dans toutes les branches du service, l'activité la plus propre à satisfaire aux vœux du pays. Ces vœux ont en général exprimé le besoin d'une ferme et active administration, et d'une rapide et constante exécution des lois de l'état et des intentions du trône, à l'égard des intérêts de tous les citoyens sans exception aucune, et sans exclusion ou préférence à l'égard des opinions ou des nuances diverses qui existent dans la sphère des convictions individuelles. Le choix des membres du cabinet a été inspiré à la couronne par l'intention de satisfaire à ce désir si légitime du pays, ainsi que par la volonté de porter dans les différents modes du développement moral et matériel de de la nation, toute l'activité dont, de jour en jour, les circonstances peuvent indiquer le besoin. Et, dans l'intention de procurer au ministère les premiers moyens de faire fructifier, dans l'intérêt général, la confiance qu'elle lui accorde, S. M. a rendu non seulement l'ordonnance qui supprime le *Cabinet du Roi*, mais encore plusieurs ordres, concernant la mise en activité de la *Banque Nationale*, les promotions des officiers de l'armée, la conclusion des causes pendantes entre le trésor et les particuliers etc.

Il appartient désormais au ministère, de faire aux affaires du présent, l'application de ces intentions de la couronne, et le ministère comprend en effet que ce sera par les améliorations positives, qu'il introduira dans le sort moral et matériel de la nation, qu'il justifiera la confiance royale, et méritera l'approbation du pays.

Quant à ce qu'on lit dans la *Minerve*, relativement au Ministère actuel, et au sujet de la prophétie que ce journal fait de sa courte durée, nous nous contentons de répondre à la *Minerve*, qu'elle fera bien de remarquer qu'il y figure des hommes dont le patriotisme et l'attachement aux intérêts de l'Etat, ne permettent à personne de doute légitime sur la manière dont leur administration sera exercée. Certes les membres actuels du Conseil, ne se considèrent pas comme éternels dans ce poste, et ne croient pas le moins du monde, à la perpétuité de leur présence à la direction des affaires. Cependant, que chacun en soit sur, les ministres actuels vivent dans la ferme conviction que tant qu'ils seront aux affaires, le pays aura sous les yeux l'exemple de ce que peuvent faire pour le bien public, des hommes sincèrement dévoués aux intérêts sur lesquels se base la prospérité morale et matérielle de notre jeune société, et que la confiance royale investit du pouvoir de diriger et de gouverner l'activité nationale, dans la voie des améliorations diverses que comporte l'époque actuelle, et dont les circonstances signalent la réalisation comme praticable.

N'attachant du reste aucune importance à la polémique que semble vouloir ouvrir la *Minerve*, nous déclarons qu'en général le ministère ne croit point y devoir répondre, si ce n'est par l'exposé quotidien de ses actes, sur lesquels ils compte, beaucoup plus que sur une querelle de mots, pour mettre à la portée de tout le monde, l'appréciation de la vraie position des affaires.

Le gouvernement s'occupe activement, surtout depuis quelque jours, de la mise en activité des opérations de la Banque Nationale. Nous pouvons déjà annoncer que les plus grandes difficultés de la réalisation de cette institution si hautement utile et si généralement désirée, ont été surmontées. Le gouvernement a regretté sans cesse que ces difficultés se soient maintenues jusqu'à ce jour, par des raisons qu'il est superflu de rapporter ici. Dans tous les cas nous pouvons donner au pays l'assurance positive, que sous peu il sera doté, grâce à la sollicitude royale, de cet établissement, objet de vœux si vifs et si légitimes, et que les désirs que la *Minerve* exprime à ce sujet, sous forme de doutes et de défiances, ne se réaliseront pas. Quoiqu'en dise encore ce journal, l'époque de la mise en activité des opérations de la Banque Nationale est prochaine, et nous pouvons certifier que les obstacles qu'y voit la *Minerve*, sont absolument imaginaires.

Quelques personnes, qui dans ce moment ont pour ainsi dire juré de n'approuver aucun des actes du gouvernement, et qui dans cette détermination, imposent si,

σιν ότι εντός μικρού ή πατρὶς θέλει προικισθῆ, χάρις εἰς τὴν Βασιλικὴν πρόνοιαν, μετὰ τὸ κατάστημα τοῦτο τὸ τοσοῦτον ζῶπρως καὶ εὐλόγως πο-

Ἄνθρωποι τινὲς οἱ ὅποιοι εἰς τὴν παροῦσαν περίστασιν ὤμοσαν οὕτως εἰπεῖν νὰ μὴ ἐπιδοκιμάσωσι καμμίαν τῶν πράξεων τῆς Κυβερνήσεώς μας καὶ ὡς ἐκ τούτου ἀποστομόνοισι καὶ αὐτὸν τὸν ὄρθον νοῦν, ὑπέστησαν ἐσχάτως ὅτι ἡ κατάργησις τοῦ ἀνακτοβουλίου δὲν ἦτο πραγματικὴ, διότι ἡ Α. Μ. ἐσχμήτισε ἐν ἰδιαιτέρον γραφεῖόν της.

Καὶ ὅμως ἐκ τοῦ ἀνω δημοσιευμένου ἀπὸ 11/13 τοῦ ε. μ. Β. Δ. ἐξάγεται ὅτι τὸ ἰδιαιτέρον γραφεῖον τῆς Α. Μ. δὲν διαφυλάττει κανὲν ἀπὸ τὰ καθήκοντα τοῦ πρώην Ἀνακτοβουλίου· εἰμποροῦμεν δὲ ἐκτὸς τούτου νὰ βεβαιώσωμεν ὅτι τὸ Ἀνακτοβούλιον δὲν ὑπάρχει πλέον ὑπὸ οἰονδήποτε τύπον· ὅτι οἱ ὑπουργοὶ ἐκκληροῦσιν ἀπευθείας μετὰ τὸν Βασιλέα ὅλας τὰς διοικητικὰς τῶν ἐργασιῶν· τελευταῖον ὅτι τὸ ἰδιαιτέρον γραφεῖον τῆς Α. Μ. δὲν ἔχει ἄλλην πραγματικὴν ὑπηρεσίαν εἰμὴ τὴν δι-εκπεραίωσιν τῶν ἀπὸ τοῦ Βασιλέως ἐξεργουμένων πράξεων·

Ἀναγινώσκουμεν εἰς τὴν Ἀθηναῖν, ὅτι τὴν 11/23 τοῦ ε. μ. ἐδημοσιεύθησαν δύο παραρτήματα τοῦ Ἑλληνικοῦ Ταχυδρόμου· ὅτι τὸ πρῶτον ἐλάλει περὶ τοῦ Κ. Μεταξᾶ εἰς τρόπον προκαλέσαντα ἐκ μέρους τούτου παράπονα πρὸς τὸν συντάκτην καὶ πρόσκλησιν νὰ τροπολογήσῃ τὸ εἰρημένον παράρτημα τοῦ Ἑλληνικοῦ Ταχυδρόμου, καὶ ὅτι ἐπομένως ἐδημοσιεύθη ἄθρον δευτέρα αὐτοῦ ἐκδοσις, κατὰ τὴν διαταγὴν τοῦ Κ. Μεταξᾶ.

Οὐδὲ λέξις δὲν εἶναι ἀληθὴς εἰς ὅλας τὰς εἰδήσεις ταύτας τῆς Ἀθηναῖς· ἐν καὶ μόνον παράρτημα τοῦ Ἑλλην. Ταχυδρόμου ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ ὅποιον δὲν γίνεται ἡ παρομικρὰ μνεία περὶ τοῦ Κ. Μεταξᾶ· ἂν ὑπάρχῃ ἕτερον παράρτημα, προσκα-λοῦμεν τὴν Ἀθηναῖν νὰ μᾶς τὸ παραδώσῃ διὰ νὰ τὸ καταδιώξωμεν ὡς ἐκτυποκλοπίας προερχόμενον, διότι, καὶ τὸ κηρύττομεν μετὰ τὸν θετικώτερον τρόπον, ἂν τοιοῦτον φύλλον περιήλθεν εἰς τὸ κοινὸν, δὲν ἐξῆλθεν βεβαίως ἀπὸ τὸν συντάκτην τοῦ Ἑλλην. Ταχυδρόμου. Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ παράπονα τὰ ὅποια ἄθρον ὁ Κ. Μεταξᾶς ἀπεύ-θουεν πρὸς τὸν συντάκτην τοῦ Ἑλληνικοῦ Ταχυδρόμου εἶναι θετικὸν ὅτι ὁ τελευταῖος οὗτος δὲν ἔλαβε τὴν τιμὴν νὰ ἰδῇ τὸν Κ. Μεταξᾶν οὐδὲ μετεπέμψῃ παρ' αὐτοῦ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ φύλλου τῆς 11/23 τοῦ ε. μ. μηνός.

Ἡ Ἀθηναῖ λαμβάνουσα ἀφορμὴν ἀπὸ τὸ κατὰ τὴν 11/23 τοῦ ε. μ. μηνός ἐκδοθὲν φύλλον μας γράφει τὸν πομπωδέστερον ἐπαινον τῶν μελῶν τοῦ ὑπουργείου ὅσα ἐσχάτως ἐπαύσαν ν' ἀποτελέσῃ μέρος αὐτοῦ καὶ θεωρεῖ τὴν ἀπομακρυνσίαν τῶν ὡς κοινὸν δυστύχημα.

Ἀπαντῶμεν εἰς τὴν Ἀθηναῖν ὅτι καθὼς ἀφορᾷ τὸν Κ. Μαυροκορδάτον, τὸν χα-ρακτηρῶν, τὰ πολιτικὰ τὸν προτερήματα καὶ τὴν περὶ τὰ πράγματα πεῖραν αὐτοῦ, εἴμεθα μᾶλλον διαθετιμένοι νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι δὲν εἶπεν ὅσα εἶπε παρά νὰ τὴν ἀντικρούσωμεν. Μακρὰν ἀπὸ ἡμᾶς ἡ ἰδέα νὰ κατακρίνωμεν τὸν πολιτικὸν τοῦτον ἀνδρα ἢ νὰ μὴ ἐκτιμῶμεν τὰ προτερήματά του. Μακρὰν ἀπὸ ἡμᾶς αὐτὴ ἡ ἰδέα ὅτι ὁ Κύριος Μαυροκορδάτος δὲν θέλει εὔρει ἀφορμὴν νὰ θέσῃ πέρμα εἰς τὸ ἐνδοξον αὐτοῦ στάδιον ὑψηρῶν μ' ἔδην τὴν ζέσιν τῆς φιλοπατρίας τοῦ τὸν Ὄρθον τὸν ὑψηλότεν διὰ νὰ διαιωνίσῃ τὰς συνεπείας τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ τε καὶ θλων τῶν συναδελεφῶν τοῦ ὑπερ τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Ἑλλάδος· ἀλλ' ἄμα ἀποδίδοντες δικαιοσύνην εἰς τὸν Κ. Μαυροκορδάτον, εἴμεθα μακρὰν ὅμως νὰ τὸν θεωρήσωμεν συμφῶνως μετὰ τὴν Ἀθηναῖν ὡς τὸ, οὐ εἰκ' ἀνευ πάσης καλῆς Κυβερ-νήσεως καὶ ὑποκρίσεως, ἡξίμεν μάλιστα ἀρετὰ τὸν Κύριον Μαυροκορδάτον ὥστε εὐκόλως νὰ ἀναλάβωμεν νὰ βεβαιώσωμεν ἐνταῦθα ὅτι πρῶτος αὐτὸς οἰκτεῖται τὸν τρόπον μετὰ τὸν ὅποιον ἡ Ἀθηναῖ ὅτι θέλει τὸν εὐχαριστήσῃ ἢ τὸν ὀφελήσῃ. Τί ἤθελεν εἶσθαι ἡ Ἑλλάς ἂν ἡ τύχη της ἡδύνατο νὰ ἐξαρ-τᾶται ἀπὸ ἓνα ἀνθρώπου ὅσῳ μεγάλου καὶ ἐπιδέξιου ἂν ὑποτεθῇ; Τί ἤθελ' εἶναι ἡ Ἑλλάς ἂν ἀπολέσασα τὸν Κ. Μαυροκορδάτον ἤθελε συναπολῆσαι, ὡς ὑποθέτει ἡ Ἀθηναῖ πᾶσαν ἐλπίδα τοῦ νὰ διοικηθῇ καλῶς καὶ νὰ ἰδῇ βελτιωμένην τὴν ἡθικὴν καὶ ὕλικὴν κατάστασιν της· τὸ καθ' ἡμᾶς ἡξέυρομεν νὰ εἶμεθα οἰκτικοὶ πρὸς τὸν Κ. Μαυροκορδάτον χωρὶς ἀδικίας πρὸς ὅλους τοὺς ἄλλους Ἑλληνας. Ἡξέυρομεν δὲ ὁμο-λογῶμεν τὰ προτερήματά του χωρὶς νὰ ἐξουθενώμεν τὰ προτερήματα τῶν ἄλλων διακεκριμένων ἀνδρῶν τοὺς ὁποίους ἔχει ἡ Ἑλλάς· ἐνὶ λόγῳ ἔχομεν ἀρκετὴν πε-ποιθησιν εἰς τὸ μέλλον τῆς Ἑλλάδος διὰ νὰ μὴ πιστεύωμεν ὅτι ὑπάρχουσιν ἀνθρωποὶ ἀπαράττοι· πρῶτον ἡμῆς ἐπεκροτήσαμεν εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ στέμματος τὴν καλέσαντα τὸν Κ. Μαυροκορδάτον εἰς τὰ πράγματα, εἰς περιστάσεις καθ' ἃς ἡδύ-νατο τῶνόντι νὰ ἦναι μεγάλως ὠφελίμος, ἂν ἡ παρουσία του εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἤθελεν εὐχαριστήσῃ ὅλας τὰς ἀνάγκας τοῦ παρόντος· ἀλλὰ ἠθέλαμεν νομίσει ὅτι δὲν φαινόμεθα πιστοὶ εἰς τὸ πατριωτικώτερον συμφέρον τῆς ἐνεστώσης ἐποχῆς ἂν ἀπει-πιόμεθα μαζὶ μετὰ τὴν Ἀθηναῖν περὶ τῆς σωτηρίας τοῦ Κράτους ἀνευ τοῦ Κ. Μαυρο-κορδάτου. Ὑπάρχει ὑπεράνω αὐτοῦ καὶ ὑπεράνω πάντων τῶν ἀτόμων ὅσω σημα-ντικὰ καὶ ἂν ὑποτεθῶσι ἐξουσία ἤτις χρησιμεύει ὡς ἡ ψαλὶς τοῦ πολιτικοῦ μας οἰ-κοδομήματος καὶ τὴν ὅποιαν ὅλα τὰ ἰδιαιτέρα συμφέροντα τῶν κομμάτων, τῶν φρονη-μάτων καὶ τῶν ἀνθρώπων θεωροῦσιν ἐκ συμφῶνως ὡς φύλακα τῆς κοινωνίας μας· εἰς πᾶσαν λοιπὸν περίστασιν καθ' ἣν συμφέρον ὅποιονδήποτε εὐρίσκειται εἰς ἀντί-φασιν κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἤττον πρόδηλον μετὰ τὴν ἐξουσίαν ἢ προτίμησιν δὲν ἐπι-δέχεται τὴν παρομικρὰν ἀμφισβόλιαν· ἤθελεν εἶσθαι ἐπιθυμητὸν νὰ ἡδύνατο ὁ Κ. Μαυροκορδάτος νὰ ὑψηρῆσθῃ ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν ταύτην εἰς τὴν ὅποιαν ὁ πατρὶς ἀπονέμει δύναντι ἀσυγκρίτως σημαντικώτερον ἀπὸ ὅλα τὰ εἰδικὰ συμφέροντα. Ἄλλ' ἂν παραδεχθῶμεν διὰ μίαν στιγμὴν μετὰ τὴν Ἀθηναῖν ὅτι ἀνεφάνη ἀσυμ-φώνια τις οἰαδήποτε, πράγμα τὸ ὅποιον δὲν ἔχομεν καμμίαν ἀφορμὴν νὰ πιστεύ-σωμεν ἄχρι τοῦδε, πρόδηλον ὅτι ἡ θεσμοθεσία ἢ χρησιμοποίησις ὡς βάσις τῆς ἐθνικῆς μας ὑπάρξεως ἔπρεπε νὰ προτιμηθῇ τῶν προσωπικῶν ἰδεῶν καὶ τῶν ἰδιαιτέρων πεποιθήσεων. Ἰδοὺ διατί ἂν καὶ λυπομένη διότι ὁ Κ. Μαυροκορδάτος δὲν διέειπεν εἰς τὴν ὑψηλὴν θέσιν ὅπου τὸν ἐκάλεσεν ἡ ἐκλογὴ τοῦ Βασιλέως, ἢ κοινὴ γνώμη ὅμως δὲν ἐξέφρασε ὡς ἐκ τῆς παραιτησεώς του κανένα ἀπὸ τοὺς φόβους τοὺς ὁποί-ους ἡ Ἀθηναῖ ἀπαριθμεῖ εἰς τὸ φύλλον τῆς 13 (25) τοῦ ε. μ.

Καθὼς ἀφορᾷ τὰ παρὰ τῆς Ἀθηναῖς λεγόμενα περὶ τῆς διοικητικῆς ἰκανότητος τῶν ΚΚ. Βαλέτα καὶ Μελέα, δὲν ἔχομεν τούτου ἄλλην ἀπόδειξιν εἰμὴ τὸς λόγους της, διότι τὸ πολιτικὸν στάδιον τῶν δύο τούτων Κυρίων ἦτο ἄχρι τοῦδε τῶν συν-τομῶν ὥστε ἡ κοινὴ γνώμη δὲν εἰμπορέσει νὰ μορφωθῇ περὶ αὐτῶν περὶ δὲ τοῦ ἰδι-ωτικοῦ χαρακτήρος τῶν δὲν θέλομεν λαλήσει δημοσίᾳ οὔτε ὑπερ, οὔτε κατὰ, καθότι ἡ ἐργασία αὐτὴ τὴν ὅποιαν ἀνεδέχθη ἡ Ἀθηναῖ εἰς τὴν παροῦσαν περίστασιν ὅλας ἀντί-κειται καὶ εἰς τὰς ἀρχὰς καὶ εἰς τὰς ἐξέεις μας.

Ἐντούτοις ἡ Ἀθηναῖ δὲν εὐχαριστεῖται νὰ παραπονεθῇ περὶ τῆς ἐξέδου ἀπὸ τὰ πράγματα τῶν ΚΚ. Μαυροκορδάτου, Βαλέτα καὶ Μελέα, ἀλλὰ καὶ μάντις κακῶν γίνεται καὶ δολία ἀμφισβόλις ἀνσπερεῖ περὶ τῆς ἐπιτηδεύσεως τῶν ἀντικαταστα-θέντων ἀντ' ἐκεῖνων ἀνθρώπων· καὶ περὶ μὲν τοῦ πρώτου ἠθέλαμεν βεβαίως σεβασθῆ τὴν ἰδέαν τῆς Ἀθηναῖς, διότι εἶναι ἐπιτετραμμένον νὰ ἔχῃ τις προσωπικὰς συμπα-θείας καὶ πεποιθήσεις, εἶναι ἐπιτετραμμένον εἰς ἕκαστον νὰ ἀπονέμῃ, εἰς ὅτινα θέλει ἐμπιστοσύνην κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἤττον ἀπεριόριστον· ἀλλὰ δὲν θεωροῦμεν ἡμᾶς ὑπο-χρέους νὰ κάμωμεν ἐνταῦθα παράλληλον μεταξὺ τῶν πρώην καὶ τῶν ἡδὴ ὑπουρ-γῶν. Οἱ τελευταῖοι οὗτοι δὲν εἶναι οὐδὲ νεοὶ τὴν ἡλικίαν, οὐδὲ νεοὶ εἰς τὰ πράγματα (ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ)

lence au bon sens lui même, ont dernièrement prétendu que l'abolition du Cabinet du Roi n'était pas réelle, attendu que S. M. s'est formé un bureau particulier. Par l'ordonnance du 11/23, que nous publions ci dessus, on voit pourtant que le bureau particulier de S. M. ne conserve aucune des attributions du ci-devant Cabinet du Roi. Nous pouvons en outre certifier que le cabinet du Roi n'existe plus, sous aucune forme; — que les ministres exécutent directement et avec le Roi tous leurs travaux administratifs; — enfin que le cabinet particulier de S. M. n'a d'autre fonction réelle que l'expédition de quelques actes émanant du Roi.

On lit dans la Minerve, que le 11/23 de ce mois, ont été publiés deux suppléments au Courrier Grec. — Que le premier parlait de Mr. Métaxa dans des termes, qui auraient déterminé celui-ci, à se plaindre au rédacteur de cette circonstance, et à inviter ce dernier à modifier le dit supplément du Courrier Grec, en conséquence de quoi, aurait été publiée une seconde rédaction, selon l'ordre de Mr. Métaxa.

Il n'y a pas un seul mot de vrai dans toutes ces assertions de la Minerve. — Il n'a été publié qu'un seul supplément au Courrier Grec, où il n'a pas été fait la moindre mention de Mr. Métaxa. — S'il en existe un autre, nous invitons la Minerve à nous le livrer, pour le faire poursuivre comme contrefaçon. Car, nous le déclarons de la manière la plus positive, si une feuille semblable a circulé, elle n'est pas sortie de la rédaction du Courrier Grec. Quant aux plaintes qu'aurait adressées Mr. Métaxa au rédacteur du Courrier Grec, il est positif que celui-ci n'a pas eu l'honneur de voir Mr. Métaxa, ni d'être mandé par lui, depuis la publication de notre feuille du 11/23 de ce mois.

La Minerve s'applique à propos de notre feuille du 11/23 de ce mois, à faire l'éloge le plus pompeux des membres du cabinet qui ont dernièrement cessé d'en faire partie, et considère leur retraite comme une sorte de calamité politique.

Nous répondrons d'abord à la Minerve qu'en ce qui concerne Mr. Mavrocordato, son caractère, ses qualités politiques, et son expérience des affaires, nous nous sentons plutôt disposés à renchérir sur elle qu'à la contredire. Loin de nous tout ce pourrait nous porter à dénigrer cet homme d'état, ou à ne pas apprécier ses talents; loin de nous la pensée même que Mr. Mavrocordato ne trouvera pas l'occasion de mettre une terme à sa célèbre carrière, en servant avec toute la chaleur de son patriotisme, le trône qui s'est élevé pour éterniser les conséquences de ses travaux et de ceux de tous ses compagnons, en faveur de l'indépendance de la Grèce. — Mais en même tems que nous rendons justice à Mr. Mavrocordato, nous sommes loin pourtant de le considérer avec la Minerve, comme la condition sine qua non de tout bon gouvernement et de toute bonne administration. Nous connaissons même assez Mr. Mavrocordato, pour prendre facilement sur nous d'affirmer ici, qu'il est le premier à prendre en pitié la manière dont la Minerve croit lui être agréable ou utile. — Que serait-ce en effet que la Grèce, si ses destinées pouvaient dépendre d'un homme, si grand et si habile qu'on le suppose? — Que serait-ce que la Grèce, si en perdant Mr. Mavrocordato, elle perdait, comme le croit la Minerve, tout espoir d'être bien gouvernée, et de voir sa condition morale et matérielle s'améliorer? — Nous savons quant à nous être justes envers Mr. Mavrocordato sans injustice envers tous ses autres concitoyens; — nous savons reconnaître toutes ses qualités, sans anéantir celles de tant d'hommes distingués que possède le pays, en un mot nous avons assez de confiance en l'avenir de la Grèce, pour ne point croire aux hommes indispensables. Nous avons été des premiers à applaudir au choix de la couronne, qui a amené Mr. Mavrocordato aux affaires, dans des circonstances où il aurait pu en effet être d'une grande utilité, si sa présence au ministère avait satisfait à toutes les nécessités du moment; mais nous croirions toutefois être infidèles à l'intérêt le plus hautement patriotique de cette époque, si nous désespérions avec la Minerve du salut de l'état sans Mr. Mavrocordato. Il est au dessus de lui, et au dessus de toutes les individualités, si considérables qu'elles soient, un pouvoir qui sert de clef de voûte à notre édifice politique, et que tous les intérêts particuliers, de partis, d'opinions, de positions et de personnes, s'accordent à considérer comme la sauve garde de la société. — Toutes les fois qu'un intérêt quelconque se trouve en contradiction plus ou moins ouverte avec ce pouvoir, le choix ne saurait comporter la moindre hésitation. Il eut été à désirer que Mr. Mavrocordato se trouvât dans la possibilité de servir sous ce pouvoir, auquel le pays accorde une valeur incomparablement plus importante que celle de tous les intérêts spéciaux. Mais en admettant pour un moment avec la Minerve qu'une incompatibilité d'une nature quelconque, se soit manifestée, (ce que nous n'avons point lieu de croire jusqu'ici), il est bien évident que les institutions qui servent de base à notre existence nationale, devaient être préférées aux idées personnelles et aux convictions particulières. — Voilà pour-quoi, tout en regrettant que Mr. Mavrocordato, ne demeurât point au poste élevé où l'avait appelé le choix de la couronne, l'opinion publique n'a pourtant exprimé au sujet de sa retraite, aucune des inquiétudes qu'il plait à la Minerve d'énumérer dans sa feuille du 12/25 de ce mois.

Quant à ce que dit la Minerve de la capacité administrative de M. M. Valetta et Mélas, nous ne pouvons que la croire sur parole: la carrière politique de ces deux Messieurs est trop courte jusqu'ici pour que l'opinion soit fixée à leur égard; et quant à leur caractère privé, nous n'en ferons jamais le sujet d'un d'une critique ou d'un éloge publics: ce genre de travail, adopté en cette circonstance par la Minerve, étant tout à fait contraire et à nos principes, et à nos habitudes.

Cependant la Minerve ne se contente point de se plaindre de la sortie des affaires de M. M. Mavrocordato, Valetta et Mélas, elle se répand encore en sinistres prophéties, et en doutes insidieux sur l'habileté des personnes qui les remplacent. — Dans le premier cas nous respecterons sans doute la pensée de la Minerve: il est permis d'avoir des sympathies et des convictions particulières, il est permis à chacun d'accorder à qui bon lui semble, l'honneur d'une confiance plus ou moins illimitée. Mais nous ne nous croyons point toutefois tenus ici de faire un parallèle entre les anciens et les nouveaux ministres. Ceux-ci ne sont ni si ni jeunes, ni si nouveaux dans affaires, que le pays ne les connaisse parfaitement et ne fasse des paroles de Minerve le cas qu'elles comportent. Et au reste à quoi bon disputer si longuement avec la Minerve. — On sait fort bien que ce journal n'a jamais représenté plus ou moins exclusivement que les opinions et les intérêts d'une certaine nuance, et qu'il s'est toujours renfermé dans une sphère très circonscrite d'intérêts individuels. — Il est probable que la combinaison actuelle du ministère n'offre pas à ses yeux, pour l'intérêt qu'elle représente, les chances que lui offrait la composition précédente; et voilà pourquoi, de prime abord, et sans attendre les faits, elle attaque le ministère. Mais les intérêts du pays sont-ils ceux du parti de la Minerve? — Voilà la question. — Quant à nous, et sans craindre d'exprimer une trop incisive opinion, nous serons dans tout les cas remarquer à la Minerve, que ni elle ni ses protégés, ne possèdent assurément le privilège exclusif de patriotisme de la droiture et du désintéressement politiques, et qu'il n'est point non plus absolument indispensable de recevoir le mot d'ordre dans son sanctuaire, ou de suivre pas à pas les idées des coryphées d'un parti, pour se conduire honorablement dans les affaires. — Que la Minerve ait donc une foi moins robuste en l'infailibilité de qui que ce soit, en souvenir au moins de ce que le passé nous a appris; — Et puisqu'elle s'écrit elle-même: Ἰδοὺ ἡ ῥόδος ἰδοὺ καὶ τὸ πηδῆμα, qu'elle attende au moins que les faits se produisent pour les juger.

NOUVELLES EXTERIEURES. FRANCE. La gazette d'Augsbourg confirme le bruit qui a déjà été répandu, d'une négociation entamée entre la France et la Belgique, pour la suppression des douanes qui gênent les relations des deux pays. Mais cette feuille se hâte d'ajouter que l'Angleterre y met obstacle. La France est un état indépendant, qui se gouverne par ses propres lois et qui ne consulte qu'elle-même pour les traités qu'elle peut faire avec les peuples voisins. Nous en dirons autant de la Belgique, qui n'est pas apparemment une colonie de l'Angleterre, et qui a le droit de modifier comme elle l'entend son régime commercial. On ne comprendrait pas en vertu de quel principe ou même de quel intérêt honnête le gouvernement britannique intervient (SUPPLEMENT.)

τὸ κοινὸν τοὺς γνωρίζει κάλλιστα καὶ ἐπομένως θέλει ἐκτιμῆσαι προσηκόντως τοὺς λόγους τῆς Ἀθηνᾶς. Καὶ ἐκτὸς τούτου, πρὸς τὴν ἐν συζητῶμεν πλείτερον μὲ τὴν Ἀθηνᾶν; εἶναι γνωστὸν ὅτι ἡ ἐφημερίς αὕτη δὲν ἀντεπροσώπευσε ποτὲ κατὰ τὸ μέλλον ἢ ἤττον ἀποκλειστικῶς, εἰμὴ τὰς γνώμας καὶ τὰ συμφέροντα ἐνὸς τινος κόμματος καὶ ὅτι αἰείποτε περιετείχισθη εἰς περιορισμένην σφαίραν ἀτομικῶν συμφερόντων. Ἐἶναι πιθανὸν ὅ ἡ νῆος συνδυασμὸς τῶν ὑπουργῶν νὰ μὴ ὑπόσχηται εἰς τὰ ὄμματά τῆς ὑπὲρ τοῦ ὁποίου ἀντιπροσωπεύει συμφέροντος ὅσα ἢ πρῶτερα σύνθεσις. Καὶ ἔδοξεν διατὶ ἐκ πρώτης ἀφετηρίας καὶ χωρὶς νὰ περιμένῃ τὰ πράγματα, προσβάλλει τὸ ὑπουργεῖον. Ἀλλὰ τὰ συμφέροντα τῆς πατρίδος ταυτίζονται ἀράγε μὲ τὰ συμφέροντα τοῦ κόμματος τῆς Ἀθηνᾶς; Ἰδοὺ τὸ ζήτημα. Τὸ καθ' ἡμέρας καὶ χωρὶς νὰ φοβηθῶμεν νὰ ἐκφράσωμεν γνώμην πολλὰ τολμηρὰν, θέλομεν παρατηρήσει εἰς τὴν Ἀθηνᾶν ὅτι οὐτε αὕτη οὐτε οἱ προσκατευόμενοι ὑπ' αὐτῆς ἄνθρωποι δὲν ἔχουσι θεσβαίως τὸ ἀποκλειστικὸν προνόμιον τῆς φιλοπατρίας τῆς εὐθύτητος καὶ τῆς πολιτικῆς ἀφίλοκερδίας καὶ ὅτι δὲν εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαῖον νὰ λαμβάνη τις τὸ σύνθημά του ἀπὸ τὸ ἱερὸν τῆς ἡ' ἀκολουθίᾳ κατὰ βῆμα τὰς ἰδέας τῶν κορυφαίων ἐνὸς κόμματος διὰ νὰ πολιτευθῇ ἐντίμως. Ἄς ἔχη λοιπὸν ἡ Ἀθηνᾶ ὀλιγωτέραν πίστιν εἰς τὸ ἀναμάρτητον οὐτινος δήποτε, ἐνθυμουμένη τοὺς ἀλλοτρίους τὰ μαθήματα τοῦ παρελθόντος καὶ ἐπειδὴ φωνάζει αὕτη ἡ ἰδέα τὸ, ἰδοὺ ἡ Πόδιος ἰδοὺ καὶ τὸ πῆδημα, ἂς περιμένῃ τοὺς ἀλλοτρίους τὰ πράγματα διὰ νὰ τὰ ἐπικρίνη.

ἘΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

— Ἡ ἐφημερίς τῆς Αὐγούστης ἐπιβεβαιῶσιν τὴν διαδοθεῖσαν φήμην ὅτι ἤρξατο μετὰ τὴν Γαλλίαν καὶ Βελγίῳ διαπραγματεύσει περὶ τῆς καταργήσεως τῶν τελωνείων τὰ ὁποῖα δυσκολεύουσι τὰς σχέσεις τῶν δύο ἐπικρατειῶν. Ἀλλ' ἡ ἐφημερίς αὕτη ἐπιφέρει ἀμέσως ὅτι ἡ Ἀγγλία ἐμποδίζει τὴν κατάργησιν ταύτην. Τοῦτο ἤθελε μᾶλλον εὐτελεῖς παράδοξον ἢ Γαλλία εἶναι κράτος ἀνεξάρτητον κυβερνῶμενον ὑπὸ ἰδίου νόμου καὶ μὴ συμβουλευόμενον εἰμὴ ἐαυτὴν ὡς πρὸς τὰς συνθήκας τὰς ὁποῖας ἔχει νὰ κάμῃ μὲ τὴν γείτονα. Τοῦτ' αὐτὸ θέλομεν εἶπε καὶ περὶ τῆς Βελγικῆς, αὕτη δὲν εἶναι θεσβαίως Ἀγγλικὴ ἀποικία, καὶ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ τροπολογῇ κατὰ τὸ αὐτὴ δοκοῦν τοὺς ἐμπορικὸς τῆς θεσμούς. Δὲν δυνάμεθα ὅθεν νὰ ἐννοήσωμεν δυνάμει τίνος ἀρχῆς ἢ καὶ ἀπλῶς δυνάμει τίνος ἐντίμου συμφέροντος ἢ Βρετανικῆς Κυβερνήσεως ἤθελε μεσολαβῆσαι ἐνταῦθα. Ἡξεύρομεν δὲ καὶ ἡ ἐφημερίς τῆς Αὐγούστης δὲν ἔχει χρεῖαν νὰ τῆς τὸ εἶπομεν, ὁποῖαν ἀπάντησιν ὄφειλον ἡ Βελγία καὶ ἡ Γαλλία νὰ κάμουν εἰς τὴν αὐθάδη αὐτὴν παρέμβασιν. (Ταχυδρόμος.)

— Φαίνεται ὅτι ἡ ὑπόθεσις τοῦ Μάκ-Λεὸδ ἐσυμβιβάσθη καὶ ὅτι ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις ἐπιφέρει εἰρηνικὴν τὴν λύσιν τῆς ὁ Κ. Βέπσερ καὶ ὁ Ε. Φῶξ συνεννοήθησαν περὶ τούτου ὁ Ἀμερικανὸς ὑπουργὸς ὑπεσχέθη πιθανῶς νὰ μὴ ἐκτελεσθῇ ἡ καταδίξις ἀν' οἱ ἔνοχοι ἐπάγουσιν καταδικαστικὴν ψήφον, εἰς ἑτέρου μέρους ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Ἀγγλίας συνήνεσε νὰ περιμένῃ τὸν τακτικὸν δρόμον τῆς δικαιοσύνης. Δὲν κατακρίνομεν τὴν τοιαύτην ἀπόφασιν, διότι εἶναι πάντοτε ἐπιθυμητὸν νὰ διαλύωνται ἀναιμικτῶς αἱ μετὰ τὴν ἐθνῶν διαφιλονεικίσεις, ἀλλὰ δὲν δυνάμεθα νὰ μὴ παρατηρήσωμεν ὅτι τὸ Ἀγγλικὸν ὑπουργεῖον δὲν ἤτο ἐλευθέρων νὰ ἔλθῃ εἰς τοιοῦτον συμβασμὸν, ὁ Κ. Φῶξ εἶπε κηρύξει ἐπίσημῶς ὅτι ὁ Μάκ-Λεὸδ δὲν ἤτο εἰμὴ τὸ παθητικὸν ὄργανον τῶν διαταγῶν τῆς Κυβερνήσεως του, ἥτις διεξέδικαι τὴν περὶ τοῦ φόνου καὶ τῆς ἐκπυρώσεως εὐθύνην τὴν ἀποδομένην εἰς τὸν ἀξιοματικὸν τοῦτον, ἐπειτα ἀνῆγγειλεν ὅτι θέλει ζητήσει τὰ διαβάτηρά του ἀν' ὁ Μάκ-Λεὸδ δὲν ἀπολυθῇ. Μετὰ τοιαῦτα προηγούμενα ἡ Ἀγγλία δὲν ἠδύνατο νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν δίκην τοῦ Μάκ-Λεὸδ καὶ ἤδη ἡ σύμβασις ἢ γενομένη μετὰ τὸν Κ. Φῶξ καὶ τῆς Ἀμερικανικῆς Κυβερνήσεως ἰσοδυναμεῖ μὲ ἀναίρεσιν τῶν πρώτων αὐτοῦ λόγων. (Αὐτόθεν.)

Λ Γ Γ Α Ι Α.

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἰωάννης Ρούσσελ ἀπέβουσε τὴν ἐξῆς ἐγκύκλιον εἰς τὰ μέλη τῆς βουλῆς τῶν κοινοτήτων. τῆ 31 Ἰουλίου 1841.

Κύριε!

Ἐπειδὴ εἰς τὴν σύνοδον τοῦ βουλευτηρίου τὴν γενησομένην τὴν 19 Αὐγούστου, ἡ βουλή τῶν κοινοτήτων θέλει ἀμέσως προβῆ εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ προέδρου καὶ εἰς τὴν ἐξέτασιν οὐσιωδῶστατων ὑποθέσεων, λαμβάνω τὴν ἐλευθερίαν νὰ ζητήσω ἐπιμόνως τὴν παρουσίαν σας κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν.

Ἐχω τὴν τιμὴν κτλ. Ἰ. Ρούσσελ.

Πράγματα τῆς Κίνας.

Βεβαίωται ὅτι ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Κίνας διέταξε τὸν θάνατον τοῦ Κέσεν διότι δὲν ἐκατόρθωσε νὰ ἀποκορῶσῃ τὰς κατὰ τὸν ποταμὸν Καντιὸν προσβολὰς τῶν Ἀγγέλων ὁ μόνάρχος οὗτος θέλει ὡς φαίνεται νὰ πολεμήσῃ δραστηρίως τοὺς βαρβάρους κατὰ ἐξάγειται ἀπὸ τὸ ἐπόμενον ἔγγραφο.

Θέσιμα τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Κίνας.

Οἱ ἀποστάται Ἀγγλοὶ, κυριεύσαντες κατ' ἀρχὰς δύο φρούριά μας καὶ πληγώσαντες τοὺς γενναίους ἀξιοματικούς καὶ στρατιώτας μας μᾶς ἐπροξένησαν βρυγμὸν δόοντων καὶ ἐκίνησαν τὰς καταράς μας, ὅθεν διετάξαμεν εἰδικῶς τὸν Ἰσχάν, τὸν Λυγγβάν καὶ τὸν Ἰαγγαβάν νὰ συναθροίσωσιν ἕκαστος ἐν τῇ περιφερείᾳ του πραγματικὰ στρατεύματα καὶ νὰ κινήσωσι διὰ νὰ ἐξολοθρεύσωσιν τὸν ἐχθρόν. Ἀλλ' ἤδη οὗτος προσέβαλε καὶ κατέστρεψε ἄλλο φρούριον καὶ ἐτόλμησε ἀναίτιως νὰ πλησιάσῃ εἰς τὴν πόλιν (τὸ Καντιόν) προξενήσας μέγιστον θόρυβον. Ἀπονειστημένοι καὶ περιφροῦν τὴν αὐράνιον ἡμῶν βασιλείαν, ἔφερον τὴν θρασείαν αὐτοῦ ἀποστασίαν εἰς τοιαύτην ἀκμὴν. Ὅθεν ἐγὼ Αὐτοκράτωρ παρακαλῶ ἤδη ὥστε αἱ δύο δυνάμεις νὰ μὴ ὑπάξωσι μαζί, ἢ μία ἢ ἡ ἄλλη πρέπει νὰ νικήσῃ ἢ νὰ ἀποθάνῃ. Ἄς τακτοποιήσωσιν οἱ τρεῖς προαναφερθέντες στρατηγεῖς ἅμα φθάσαντες, τὰ πατριωτικὰ μας στρατεύματα καὶ διὰ τῶν ἡνωμένων αὐτῶν προσπαθειῶν, ἂς κυριεύσωσιν θλούς τοὺς βαρβάρους Ἀγγλους. Οὕτως θέλει ἐξελευθῆ ἡ μανιώδης ἡμῶν ἀγανάκτησις. Ἄν ἔλοι οἱ ἄρχαροὶ οὗτοι δὲν ἐξολοθρευθῶσιν πραγματικῶς, πῶς θέλω δυνήθῃ ἐγὼ Αὐτοκράτωρ νὰ ἀπαντήσω εἰς τοὺς θεοὺς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς καὶ νὰ δικαιοῦμαι τὰς ἐλπίδας τοῦ λαοῦ μου. Σεβασθῆτε τὴν παρουσίαν μου.

(Ἀριθ. βιβλ. καταχ. 328.)

Ἡ ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ.

Πρὸς τοὺς Διοικητὰς καὶ Οἰκονομικοὺς ἐπιτρόπους τοῦ Κράτους.

Ἐν ὀνόματι τοῦ ὑπολοχαγοῦ τῆς Φάλαγγος Ἰακώβου Περικλῆ ἐξεδόθη συμπληρωματικὸν πιστωτικὸν γραμματίον παρὰ τοῦ Διοικητοῦ, τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐπιτρόπου καὶ τοῦ Ταμίου Ἀργολίδος ἐκ δραμικῶν δικαιοσύων εἰκοσι πέντε ὑπὸ ἡμερομηνίαν 20 Μαΐου 1839. Τὸ γραμματίον τοῦτο ἀπολέσθη, καὶ κατ' αἴτησιν τοῦ εἰρημένου ἀξιοματικοῦ ἐξεδόθη ἐπίσημον ἀντίγραφον αὐτοῦ παρὰ τῶν ἀνωτέρω ἀρχῶν ὑπὸ ἡμερομηνίαν 25 Ἰουλίου 1840 καὶ ἐνεχειρίσθη πρὸς τὸν ἴδιον, διὰ νὰ κάμῃ χρῆσιν αὐτοῦ, ἀντὶ τοῦ πρωτοτύπου.

Εἰδοποιούμενοι λοιπὸν περὶ τούτου θέλουσιν θεωρήσει τὸ μὲν ἐκδοθὲν ἀντίγραφον ὡς πρωτότυπον, ὅπου ἤθελε παρουσιασθῆ, τὸ δὲ πρωτότυπον, ὡς ἄχυρον παρ' οὐτινος δήποτε καὶ ἀν' ἤθελε παρουσιασθῆ.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 Αὐγούστου 1841.

Ὁ Διευθυντὴς Γ. Κ. ΤΣΑΜΕΝΟΣ.

Θ. Σχινᾶς.

rait ici. Nous savons bien en tout cas, et la Gazette d'Augshourg n'a pas besoin qu'on le lui dise, quelle réponse la France et la Belgique devraient faire à cette sommation.

— Il paraît que l'affaire de Mac-Leod est arrangée et que le gouvernement anglais compte sur un dénouement pacifique. M. Webster et M. Fox se sont entendus. Le ministre américain a trop blement garanti que la condamnation si le jury condamne, ne serait pas exécutée. Le représentant du gouvernement britannique aura consenti, de son côté, à attendre que la justice ait suivi son cours régulier. Nous ne blâmons pas cette résolution; car il vaut toujours mieux pour l'humanité qu'une querelle engagée entre deux nations puissantes se termine sans effusion de sang. Nous ne pouvons pas cependant nous dispenser de faire remarquer que le cabinet de Londres n'était pas libre de transiger. M. Fox avait déclaré impérieusement que Mac Leod n'était que l'agent passif des ordres de son gouvernement qui revendiquait la responsabilité de l'incendie et du meurtre dont cet officier était accusé. Il avait annoncé ensuite qu'il demanderait ses passeports si Mac Leod n'était si Mac Leod n'était pas mis en liberté. En partant de cette politique, l'Angleterre ne pouvait pas plus permettre le procès que l'exécution de Mac Feod. L'arrangement auquel M. Fox vient de donner les mains est donc une rétractation pure et simple du langage qu'il avait été autorisé à tenir. (Idem.)

ANGLÈTERRE.

Lord John Russel a adressé la circulaire suivante aux membres de la chambre des communes: « Downing-Street le 31 juillet 1841.

« Monsieur,

« A la réunion au parlement qui doit avoir lieu jeudi 19 août, la chambre des communes devant procéder immédiatement aux choix du président et à l'examen d'affaires de la plus haute importance, je prends la liberté de solliciter instamment votre présence pour ce jour.

« J'ai l'honneur, etc.

J. RUSSELL. »

AFFAIRE DE CHINE.

Il se confirme que l'empereur de la Chine a ordonné la mise à mort de Keshen, pour n'avoir pas su repousser les attaques des Anglais contre l'entrée de la rivière de Canton. Le monarque veut faire une guerre à outrance barbare, comme on le verra par le document suivant:

Edit de l'empereur de la Chine.

Les rebelles anglais, en s'emparant d'abord des forteresses de Shakuk et Taekuh, blessant nos braves et subordonnés officiers et soldats, nous ont fait grincer des dents et éclater en imprécations. C'est pourquoi nous avons spécialement chargé Yshshan Lungwan et Yan-fang d'assembler, dans chaque ressort, des troupes effectives, et de s'avancer pour exterminer les ennemis. Mais maintenant ils viennent d'attaquer et de détruire la forteresse de Foomun (bouches du Tigris), et ont même osé effrontément s'approcher tout près de la ville (Canton), causant une vaste confusion. Privés de toute raison, considérant avec mépris notre céleste dynastie, ils ont porté leur rébellion opiniâtre à cette extrémité; et moi, l'empereur, je prie maintenant que les deux puissances ne vivent pas ensemble: l'une ou l'autre doit vaincre ou mourir.

Que Yshshan, Lungwan et Yang-fang, après le temps nécessaire pour leur arrivée, mettent en ordre nos troupes patriotiques, et, par leurs efforts réunis, s'emparent de tous les barbares anglais. Ainsi s'apaisera notre furieuse indignation. Si le nombre entier de ces barbares n'était pas ainsi effectivement détruit, comment pourrais-je, moi, l'empereur, répondre aux dieux du ciel et de la terre, et justifier les espérances de nom peuple. Respectez ceci.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

(Ἀρ. πρωτ. 130.)

(Ἀριθ. βιβλ. καταχ. 303.)

Τὸ ἐν Μολδαυίᾳ Βασίλειον Ἑλληνικὸν προξενεῖον δηλοποιεῖ, ὅτι

Ἐτελεύτησεν ἐν Ἰασιῶ τῆς Μολδαυίας κατὰ τὴν 27 Μαΐου ε. ε. ὁ Ἕλληνας Μιχαὴλ Πλασταρᾶς, εἰς Ἰωαννῶν, δημότης Μεσολογγίου, τὸ προξενεῖον ἔλαβε τὰ ἀναγκαῖα μέτρα πρὸς ἐξαφάλισιν τῶν εὐρεθέντων αὐτοῦ ἐγγράφων καὶ πραγμάτων.

Εἰδοποιούμενοι οὖν οἱ ἔχοντες δικαίωμα ἐπὶ τῆς περιουσίας ταύτης δανεισταὶ καὶ κληρονόμοι, προσκαλοῦνται νὰ παρουσιασθῶσιν εἰς τὸ προξενεῖον τοῦτο μὲ τοὺς τίτλους των, αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἐπιτρόπου των, εἰς προθεσίαν τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς καταχωρήσεως τῆς παρούσης δηλοποιήσεως εἰς τὴν ἐφημερίδα, ὁ Ἕλληνας Ταχυδρόμος, ἐνθα μετὰ τὴν λήξιν τῆς εἰρημνῆς προθεσμίας ἐνεργηθῶσιν τὰ κατὰ νόμον.

Ἐν Ἰασιῶ τὴν 23 Ἰουνίου (5 Ἰουλίου) 1841.

Ὁ Ἑλληνικὸς Προξενός Μ. Δ. ΜΑΝΟΣ.

Ἀντίγραφον καταγραφῆς.

Πρωτόκολλον.

Σήμερον τὴν εἰκοστὴν Ἰουνίου τοῦ χιλιεσίου δεκαοκταεσίου πρώτου ἐνός ἡμέραν παρασκευῆν, ἐνδεκάτην πρὸ μεσημβρίας ὥραν, συνελθόντες ἡμεῖς ὁ πρόξενος τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος εἰς Μολδαυίαν Μ. Δ. Μάνος, καὶ οἱ συνοπτηγγραμμένοι μάρτυρες ἐνίκιοι καὶ ἄσχετοι συγγενεῖς πρὸς ἀλλήλους ἀμφότεροι ὑπῆκοι Ἕλληνες Βασιλεῖος Πελοπίδης, καὶ Λεωνίδας Διογενίδης ἐπὶ παρουσίᾳ καὶ τοῦ Κ. Γεωργίου Δ. Πλασταρᾶ, ἀδελφοῦ τοῦ ἀπεθιώσαντος Μιχαὴλ Πλασταρᾶ, ὑπῆκοι Ἕλληνας, εἰς ἀφάρισιν τῶν ἐπιτεθειμένων σφραγίδων εἰς τὸ κιβώτιον, τὸ ἐμπεριέχον τὴν περιουσίαν τοῦ εἰρημένου ἀπεθιώσαντος Πλασταρᾶ, καὶ εὐρόντες ἐσφραγισμένον αὐτὸ μὲ τὴν σφραγίδα τοῦ προξενεῖου καὶ μὲ τὴν ἐπιτεθεισάν παρὰ τοῦ Κ. Γεωργίου Πλασταρᾶ, ἀφαιρέσαμεν αὐτάς.

Ἐν Ἰασιῶ, τὴν 20 Ἰουνίου 1841.

Ὁ Πρόξενος Μ. Δ. ΜΑΝΟΣ.

Οἱ μάρτυρες, Βασιλεῖος Πελοπίδης, Λεωνίδας Π. Διογενίδης.

Γεώργιος Πλασταρᾶς.

Π ρ ὶ ξ ι ς.

Οἱ ὑποφαινόμενοι μάρτυρες Βασιλεῖος Πελοπίδης καὶ Λεωνίδας Π. Διογενίδης, προσκαλοῦντες παρὰ τοῦ Βασιλικοῦ Προξενεῖου, ὅπως παρευρεθῶμεν εἰς τὴν ἀφάρισιν τῶν σφραγίδων ἐπὶ τοῦ κιβωτίου τοῦ ἀπεθιώσαντος Ἑλλήνου ὑπῆκοι Μιχαὴλ Πλασταρᾶ, εὐρόντες τὴν τε ἐπιτεθειμένην παρὰ τοῦ Βασιλικοῦ Προξενεῖου σφραγίδα, καὶ τὴν παρὰ τοῦ Κ. Γεωργίου Πλασταρᾶ, ἀφαιροῦμεν αὐτάς ἐνάπιον τοῦ τε Κ. Προξενεῖου Μ. Δ. Μάνος καὶ τοῦ Κ. Γεωργίου Πλασταρᾶ, καὶ ἀνοίξαντες τὸ κιβώτιον εὐρόμεν ὡς ἀκολουθῶς.

Τὴν 20 Ἰουνίου 1841 ἐν Ἰασιῶ.

Βασιλεῖος Πελοπίδης Λεωνίδας Π. Διογενίδης.

Γεώργιος Πλασταρᾶς.

Μ. Δ. ΜΑΝΟΣ.

Εν ὤρολόγιον ἀργυρεῶν μὲ ἀλτσίδα ἀπὸ τειλῆκι, Ἀγγλικόν, George Prior, ἀρ. 6996.
 1. δακτυλίδιον ἀντήκα δεμένον μὲ μάλαμα. 1. Σάλι συντασι ἀράπικον. *1. πανταλόνι ἀπὸ βούχον καφφονὶ ἐχι πολλὰ φορεμένον. 1. γαλέκον φερμαίσι. 1. γαλέκον ἀπὸ πηκὲ ἄσπρον.
 6. ὑποκάμισα ἀπὸ πανί. 1. εἰσώρακον ἀπὸ πανί. 2. περδέδες ἀπὸ πανί ἄσπρον μισοτριμμένοι. 2. κηλήφια διὰ προσκέφαλα. 3. προσώψια μεγάλον καὶ μικρόν ἀπὸ πανί. 2. σκούφοι βαμβάκεροί. 4. μανίσκω 13 κολλέτα παλαιά. 1. μανδύλι πατίστα ἄσπρον. 1. ἀντήρι κηταπί παλαιόν. Διδαχαὶ τῆς μεγάλης τεσσαρακοστῆς τοῦ Σπυρίδωνος Μηλῆσι. 1. σύντομος ἱερὰ ἱστορία τῆς παλαιᾶς καὶ νέας ἱστορίας ὑπὸ Δαρθάρως. 1. ἐπιστολάριον. 1. Μυθολογικὸν Σμντίππα τοῦ Φιλοσόφου. 1. Στοχειώδεις γνώσεις. 1. κατήχησις ἱερὰ τῆς θείας καὶ ἱερὰς λειτουργίας. 1. γεωπονικόν. 1. τρόπαιον Ἑλληνικόν. 1. Χειρόγραφον. 1. Βίος τοῦ Ραβέρτου Ρέκου. 1. Χριστιανικὴ διδασκαλία. 1. μυθολογία. 1. τόμος β'. ἱστορία τοῦ ἀνθρωπίνου γένους. 9. ἦτοι ἐννέα κομμάτια ἀνγῆκας περιτυλιγμένα εἰς χαρτάκια, ἐπὶ τῶν ὁποίων εἶναι σημειωμένα αἱ τιμαὶ παρὰ τοῦ μακαρίτου Μιχαὴλ Πλασταρᾶ, καὶ ἐκ τῶν ὁποίων ἡ μία εἶναι δεμένη μὲ μάλαμα. 5. ἦτοι πέντε φλωρία μπλάγια. 2. ἦτοι δύο σταυροὶ ἀργυροὶ μὲ ὄλιγον τίμιον ξύλον εἰς δύο χαρτία. 1. κουτάκι εἰς τὸ ὁποῖον εὐρίσκονται πέντε πέτρας. 1. πορτοφόλι κόκκινον.
 Ἐκτός τῶν ἀνωτέρω σημειωθέντων, τοῦ ὤρολογίου, καὶ τοῦ δακτυλιδίου ἀντήκα δεμένη μὲ μάλαμα, εὐρίσκονται καὶ ὄσα διάφορα πράγματα εὐρέθησαν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἀποβιώσαντος Μιχαὴλ Πλασταρᾶ, καὶ εἶναι καταγεγραμμένα εἰς κατάλογον ἰδιαίτερον τοῦ προξενείου ὑπ' ἀριθ. πρωτοκ. 130. 1. Αὐθεντικὸν χρυσόβουλον. 1. ὁμολογία τοῦ Βασιλείου Ρωσσέτου Σποθάρη γυρισμένη εἰς ὄνομα τοῦ μακαρίτου Μιχαὴλ Πλασταρᾶ ἀπὸ 1813 Ἀπριλίου 27 διὰ γρόσια., 1920.
 2. Ἀπόδειξις ὑπογεγραμμένη παρὰ τοῦ Κ. Ἀνδρέου Πλασταρᾶ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 30 Ἰαννουαρίου 1828 ἐν Ἰασίῳ, ὅτι ἐκ τῶν 21 ὁμολογιῶν τοῦ μακαρίτου Ἀθανασίου Πλασταρᾶ διὰ γρόσι. 60,143,20 παρέλαθεν ὁ Κ. Ἀνδρέας Πλασταρᾶς μόνον 6 ὁμολογίας διὰ γρόσια 32,127 μὲ ἀμάνετια.
 3. Κόπια μιᾶς ὁμολογίας τοῦ ἱεροῦ κοινοβίου τοῦ Καρακάλλου ἀπὸ 15 Αὐγούστου διὰ γρόσια., 500
 4. Κόπια ὁμολογίας τοῦ ἱεροῦ κοινοβίου τοῦ Καρακάλλου, ἀπὸ 1815 Σεπτεμβρίου 28 διὰ γρόσια, 2,600

Ὁ ὑπεύθυνος συντάκτης ΙΩΑΝΝΗΣ Α. ΜΠΑΛΗΣ.

185. Κόπια ἀπὸ 1815 Αὐγούστ. 23, διὰ 1,500
 6. Κόπια ἀπὸ 1815 Ἀπριλ. 23 διὰ 300
 7. Κόπια ἀπὸ 1814 Ἀπριλ. 1. διὰ 1500
 8. Κόπια ὁμολογίας τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Σεραφεῖμ Κορακαλλινού ἀπὸ 1,440
 1831 Μαρτίου 15 ἐν Ἰασίῳ διὰ γρόσι.
 9. Πλοῖκος περιέχων διάφορα ἔγγραφα εἰκοσιδύο τὸν ἀριθμόν. 10. πλοῖκος περιέχων 89 ἐπιστολάς. 11. πλοῖκος περιέχων 48 διάφορα ἔγγραφα καὶ ἐπιστολάς. 12. πλοῖκος περιέχων 8 διάφορα ἐπίσης ἔγγραφα. 13. πλοῖκος περιέχων 33 διάφορα κομμάτια ἄχρηστα ἔγγραφα. 14. πλοῖκος περιέχων 8 τετράδια. 1. κιβώτιον περιέχον τὰ ἀνω εἰρημένα πράγματα.
 Ἐν Ἰασίῳ, τὴν 20 Ἰουνίου 1841.
 Βασιλεὺς Πελοπίδης, Λεωνίδας Π. Διογενίδης.
 Γεώργιος Πλασταρᾶς.
 (Τ Σ.) Ὁ Πρόξενος Μ. Δ. ΜΑΝΟΣ.

(Ἀριθ. πρωτοκόλ. 47.) (Ἀριθ. βιβλ. καταχ. 30α.)

Τὸ ἐν Μολδαυικὸν Βασιλικὸν Ἑλληνικὸν προξενεῖον δηλοποιεῖ, ὅτι
 Τελευτήσαντος ἐν Ἰασίῳ τῆς Μολδαυίας κατὰ τὴν 3/15 Μαρτίου ε. ε. τοῦ διδασκάλου Ἐλευθερίου παναγιώτου, ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, δημότου ἀνδρου, τὸ προξενεῖον διέταξε τὴν κηδείαν αὐτοῦ ἐκ δὲ τῶν εὐρεθέντων ὀλίγων πραγμάτων του, καταγραφέντων κατὰ τὴν τάξιν, καὶ πωληθέντων διὰ πλειστηριασμοῦ, ἐπληρώθησαν τὰ γεγονότα ἔξοδα, καὶ μένουν περιπλέον παρὰ τῷ προξενεῖῳ γρόσια 245 14/40, τρία Τουρκικὰ παλαιὰ νομίσματα, καὶ ὀλίγα τινὰ βιβλία. Προσκαλοῦνται ὅν σὶ ἔχοντες δικαίωμα ἐπὶ τῆς περιουσίας ταύτης νὰ παρουσιασθῶσιν ἐντὸς τεσσαρῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς καταχωρήσεως τῆς παρουσίας εἰς τὴν ἐφημερίδα, ὁ Ἑλ. Ταχυδρόμος, αὐτοπροσώπως ἢ ὁ ἐπιτρόπος των, ὅπως ἐνεργηθῶσι τὰ κατὰ νόμον.
 Ἐν Ἰασίῳ, τὴν 23 Ἰουνίου (Ἰουλίου) 1841.
 Ὁ Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος Μ. Δ. ΜΑΝΟΣ.

Le gérant responsable JEAN A. BALI.

ΕΚ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ.